

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ РАЗСЛЕДВАЩИТЕ И ОПЕРАТИВНИТЕ ОРГАНИ НА МВР ПРИ РАЗКРИВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНЕ НА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Проф. д-юн Костадин Бобев*

1. Разкриването, разследването и предотвратяването на престъпленията е комплексна и високоинтелектуална дейност, която в голяма степен зависи от доброто взаимодействие между разследващия орган и другите участници в този процес: **наблюдаващия делото прокурор, оперативните работници вещите лица и униформените служители**. Тази дейност изисква ефективна организация и съгласуваност на работата на отделните структури както при определяне на целите и задачите, така и при планиране и организиране на оптимален ресурс от сили и средства, който да бъде използван по най-добрия начин за разкриване на престъплението, установяване на обективната истина по конкретното наказателно дело и обосноваване на обвинителната теза на прокурора. Действията по разследването и работата по прилагането на оперативно-издирвателните мероприятия в системата на МВР се извършват от самостоятелни структури, които изпълняват своите специфични задачи както в условията на йерархична подчиненост, регламентирана в ЗМВР, така и при строго спазване на визираните в наказателно-процесуалния кодекс правила и норми.

За взаимодействие между разследващия полицай и другите участници в процеса на разкриване и разследване на престъплението трябва да се говори само в условна форма, защото от процесуална гледна точка, в досъдебното производство няма равноправно партньорство. **Статутът на разследващия полицай** е визиран в

* Проф. д-юн. Костадин Бобев е преподавател в Бургаския свободен университет от 2005 г. Чете лекции по две дисциплини – “Криминалистика” и “Съдебни експертизи”. Като експерт и дългогодишен директор на Научноизследователския институт по криминалистика и криминология при МВР е участвал непосредствено в извършването на различни процесуално-следствени действия, свързани с разкриването и разследването на тежки криминални и икономически престъпления, терористични актове и трансгранични престъпления. Член е на Американската академия на съдебните институти (AAFI) и на Европейската работна мрежа на криминалистичните институти (ENFSI).

закона на МВР и НПК, които му определят относителна независимост, но и персонална отговорност за взетите решения и действия по разследването, което става под ръководството и надзора на наблюдаващия делото прокурор. Всяко действие на останалите участници в разследването трябва да бъде подчинено на правомощията на прокурора по отношение законосъобразното провеждане на разследването и постигане на **крайната цел** – задържане и доказване вината на извършителя на престъплението и произнасяне на справедлива осъдителна присъда, съответстваща на тежестта на извършеното деяние. Взаимодействието на всички участници в **двуединния процес**, наложил се от много години като процес, включващ от етимологична гледна точка две различни понятия - “разкриване” и “разследване”, преминава през отделни етапи, които се характеризират със свои **специфични цели**. На даден етап целта може да бъде *събиране на оперативна информация*, на следващ етап – *издирване и откриване на скрити* от уличения или от обвиняемия *крадени вещи и предмети*, а на по-късен етап – *планиране и провеждане на процесуални действия* за събиране и проверка за доказателствени материали.

2. Взаимодействието, като колективна форма на работа се проявява най-силно при разследване на **престъпления с неизвестен извършител**. По тази причина главната цел на взаимодействието е разкриване на престъплението от оперативните работници и успешното провеждане на досъдебното производство от разследващия полицай с изготвяне на писмено заключение. Въпросът, който винаги е разделял и противопоставял оперативните работници и разследващите полицаи е бил: “Коя от тези дейности е по-сложна и по-отговорна?”. Този въпрос винаги е предизвиквал мълчаливо противопоставяне, носил е само негативи които са се отразявали както на отношенията между служителите, така и на срочното и качествено приключване на досъдебното производство по конкретни дела. Сега, когато процесът на разкриване и разследване на престъпленията от общ характер се провежда в една администрация, каквато е МВР, с йерархичен характер и централизъм в управлението, всякакви спорове за доминиращи отговорности и компетентност са вредни и безполезни.

Възможно ли е в МВР да се създаде такава организация в работата, която да обединява, а не да разединява усилията на служителите от различните структури, чиято дейност е насочена към противодействие на престъпността чрез разкриване и разследване на престъпленията? Отговорът е положителен! Това е напълно възможно, **ако се познават и спазват някои основни принципи** в работата на оперативните и охранителните органи на МВР, разследващите полицаи и експертите криминалисти (вещите лица), както и

процесуалните изисквания за извършване на регламентираните със ЗМВР и НПК дейности. С Етичния кодекс на МВР е конкретизирана и моралната отговорност на служителите с полицейски функции, които със своето поведение не трябва да допускат подмяна на принципите, на които се основава тяхната дейност. Това са:

2.1. *Принципът на законност.* Този принцип предполага точно и ясно регламентиране правомощията на оперативните и разследващите органи, контролът от страна на техните ръководители, прокурорският надзор и изпълнението на съдебните решения по конкретните дела. Основно задължение е участниците да извършват действия само в границите на своята компетентност, която не допуска смесването на оперативно-издирвателната работа с определените от НПК и Закона за съдебната власт(ЗСВ) процесуални способности за доказване;

2.2. *Съвместно обсъждане на резултатите от проведените оперативно-издирвателни мероприятия и процесуални действия.* Този принцип е много важен, защото той гарантира оптимални решения и бързина на разкриването и задържането на извършителя на престъплението. Понякога, поради субективни фактори получените резултати се съхраняват и ползват само от възложителя на определена задача, без да се обсъждат с другите участници под претекст, че информацията е конфиденциална. Тази практика е в нарушение на професионалната етика, която изисква резултатите да бъдат обсъдени веднага с всички участници в процеса и планирането на нови съвместни действия ;

2.3. *Конкретност и целенасоченост на взаимодействието.* Този принцип определя и обуславя подходите и начините за решаване на точно определени задачи и постигането на конкретни цели при събирането и проверката на доказателствен материал;

2.4. *Плановост и динамичност на взаимодействието.* Реалното планиране на самостоятелните и съвместните действия гарантира съгласуваност при провеждането на оперативно-издирвателни мероприятия и прилагането на процесуалните способности за доказване. Особена роля при планирането и осигуряването на динамика в работата на участниците в разкриването и разследването на престъпленията имат административните ръководства на съответните полицейските структури, както и прокурорът, упражняващ ръководство и надзор върху разследването;

В съответствие на своите пълномощия прокурорът има право да възлага на оперативните и оперативно-техническите органи на МВР извършването на определени действия по разкриване извършителите на престъпления, а също така и конкретни действия по разследването, за които предварително подава писмено мотивирано искане до съда (използване на СРС, претърсване и изземване, обиск, задържане и

изземване на кореспонденция и др.) Той не трябва да се намесва при провеждането на конкретното оперативно-издирвателно мероприятие, но непосредствено може да следи за законосъобразното му извършване.

3. Важни функции в наказателния процес изпълняват главният и старшият разследващи полицаи, които трябва да познават много добре всяко досъдебно производство, което се води от техните подчинени, да дават насоки за формите и съдържанието на взаимодействието, които заедно с указанията на прокурора стават задължителни за разследващия конкретното дело полицаи. Тези указания могат да се използват както при организиране работата на **следствено-оперативните групи**, така и при съставяне на **следствено-оперативния план** за съвместни действия. Взаимодействието при разкриване и разследване на престъпленията съдържа няколко основни изисквания:

Първото изискване е разследващият полицай да направи задълбочен и пълен анализ на материалите по делото, да определи задачите, които налагат съвместни действия и заедно с участниците в следствено-оперативната група да състави общ план с конкретни изпълнители и срокове. Необходимостта от съвместни действия се определя от разследващия орган на базата на събрания до момента доказателствен материал и данните по оперативния отчет. Най-често в съвместната дейност се включват: служители от криминалните и охранителните структури, специализираната дирекция “Оперативно-технически операции” и експерти криминалисти (вещи лица).

Втората група изисквания се отнася до оперативния обмен на информация за състоянието и резултатите от проведените до даден момент мероприятия. **Пълната и коректна обмяна на информация** между разследващия полицай и служителя от съответната оперативна структура определят отговорността и нивото на двустранното сътрудничество при взаимодействието. Взаимното информирание дава възможност за корекции и съгласуване на общия и самостоятелните планове, за подготовка и провеждане на оперативно-тактически комбинации, за обосноваване необходимостта от използване на специални разузнавателни средства и др. Много важно е при този обмен на информация да се запази следствената тайна, защото от нейното разгласяване могат да се възползват както извършителят на престъплението, така и други лица, имащи интерес да възпрепятстват нормалния ход на разследването.

Третата група изисквания се отнасят за навременното обобщаване и анализиране на следствената ситуация след провеждането на първоначалните оперативно-издирвателни и

оперативно-технически мероприятия и процесуални действия. В много случаи следствената и оперативната ситуация се променят бързо, което налага изработването на нова тактическа и планова схема, която да включва:

- *обосноваване и израждане на нови* оперативно-издирвателни и следствени *версии*, както и описване на обстоятелствата, които подлежат на доказване по всяка една от тях ;

- *определяне на необходимите действия*, с които да бъдат проверени всички обстоятелства , подлежащи на доказване ;

- *систематизиране на обстоятелствата и фактите*, които трябва да бъдат проверени и установени по оперативен начин (те трябва да се конкретизират в отделен документ;

- *определяне на изпълнителите* по всяка точка от актуализирания план и *сроковете за изпълнение*;

Оперативно-издирвателните и оперативно-техническите мероприятия се планират с отделен документ, носещ гриф “строго секретно”, но се съгласуват по време, място, срокове и участници с наблюдаващия делото прокурор чрез разследващия полицаи и ръководителя на оперативната структура. Особено строги изисквания и процедури има по отношение използването на СРС, които са регламентирана със ЗСРС и НПК.

4. Необходимостта от добре организирано взаимодействие между участниците в процеса на разкриване и разследване на конкретно престъпление възниква в две типични следствени ситуации:

4.1. *При престъпление с неизвестен извършител*. В този случаи инициативата за организиране на взаимодействието е заложена още с разработването на типовите схеми за работа на следствено-оперативните дежурни групи при оглед на местопроизшествие. В състава на тези групи са включени специалисти с различни профили и задачи:

- **разследващ полицай** - организира и координира дейността на останалите участници, провежда разпити и други неотложни процесуално-следствени действия, съставя огледен протокол ;

- **оперативен работник** или **районен инспектор** - извършва действия, насочени към установяване извършителя на престъплението и неговото задържане;

- **вещо лице** или **специалист-технически помощник** - фиксира местопроизшествието чрез фото и видео заснемане, извършва експертен оглед с цел откриване, иземване и процесуално оформяне на веществени доказателства и доказателствени средства;

- **съдебен лекар (при наличие на труп)** - извършва външен оглед на трупа и организира изпращането му в аутопсионна зала;

- **специалист-одоролог** - иззема и консервира следи от мирис;
- **поемни лица** - присъстват и наблюдават действията на участниците в огледа с цел да осигурят и удостоверят тяхната законосъобразност.

Усилията на всички участници трябва да бъдат насочени към извършването на качествен оглед и незабавно използване на придобитата информация за разкриване на престъплението и задържане на неговия извършител. На този етап, но не по-късно от 24 часа от съставяне на протокола за извършения оглед се решава и въпросът за образуване на досъдебно производство, което става с постановление на прокурора. Ако по време на огледа са извършени други процесуални действия като претърсване и изземване, обиски, разпити и т.н. за всяко от тях се съставя отделен протокол.

4.2. *При липса на достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.* Тук са възможни две хипотези:

- **Информацията за извършено престъпление е получена в полицията.** По силата на чл. 52, ал.2 от ЗМВР, оперативните органи от ГД "Криминална полиция" или органите на съответните ѝ звена в Областните дирекции на вътрешните работи извършват самостоятелни дейности за събиране и установяване на допълнителни факти и обстоятелства, даващи възможност да се направи основателно предположение, че извършеното деяние съставлява престъпление. Ръководство и координация на действията на оперативните органи се осъществява от техните административни ръководители. За образуване на досъдебно производство не са нужни данни, уличаващи конкретно лице или лица в извършване на престъплението. Паралелно или след приключване на необходимите гласни и негласни проверки, оперативният работник уведомява писмено разследващия орган за допълнително събраните данни за извършено престъпление и предлага да бъде образувано досъдебно производство. Разпоредбата на чл.212, ал.1 от НПК допуска, или веднага да бъде организирано извършването на някои от първоначалните процесуални действия (оглед, разпит и др.), с акта от което се счита, че досъдебното производство е образувано, или да се поиска от прокурора, с негово постановление, да образува досъдебно производство. След това взаимодействието между всички участници в процеса на разследването е подчинено на описаните вече организационни, процесуални и етични изисквания;

- **Информацията за извършено престъпление е получена в прокуратурата.** В този случай на основание чл. 145, ал.1, т.1-3 от Закона за съдебната власт, прокурорът решава дали лично или чрез разследващия орган да възложи на оперативните или охранителните органи на полицията, както и на вещите лица представянето на

експертни заключения, извършването на проверки и други действия, с които да бъде събрана допълнителна информация, даваща основание за търсене на наказателна отговорност и образуване на досъдебно производство. Ако полицейските органи съберат достатъчно данни, уличаващи определено лице в извършване на престъпление, те предават материалите на разследващия полицаи и незабавно уведомяват прокурора (чл. 215, ал.2 от НПК).

5. Форми на взаимодействие. В зависимост от правната регламентация формите на взаимодействие биват: *процесуални и непроцесуални*.

5.1 Оперативно-издирвателната дейност на полицейските органи, насочена към разкриване и предотвратяване на престъпленията е **непроцесуална дейност**, която е регламентирана със ЗМВР и ППЗМВР, както и с различни наредби, инструкции и други актове, утвърдени от Министъра на вътрешните работи. При осъществяване на своите правомощия и *при предвидените от закона случаи*, полицейските органи могат: да извършват регистрация на лице, привлечено като обвиняем; да организират проверки за установяване самоличността на лице, извършило престъпление; да задържат лице и извършат обиск; да извършат проверки в помещения; както и да използват специални разузнавателни средства при условията и по ред, определени със ЗСРС. Тези действия могат да се осъществят както за отстраняване на условията и причините за извършване на конкретно престъпно деяние, така и за разкриване и разследване на престъпления. Взаимодействието на оперативно-издирвателните органи с другите структури на МВР, участващи в непроцесуални действия се организира от ръководителя на съответната криминална служба в съответствие на разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗМВР. Това правно основание гарантира законосъобразното прилагане на 20 специфични оперативни и технически средства за придобиване на информация, необходима за разкриване и предотвратяване на престъпления. Основна тактическа форма за събиране на данни и тяхното документиране е **оперативната проверка**, която се осъществява по линия на обслужването на важни обекти или територии и спомага за разкриване на престъпни замисли и намерения на лица, представляващи оперативен интерес за органите на МВР.

Формите на взаимодействие на оперативните органи с другите участници в разкриването на престъпления са доста разнообразни и се свеждат до широк кръг контакти :

а) **с вещи лица** - за извършване на **предварителни експертни изследвания** и справки по иззети обекти и материали от помещения и

открити местности; от МПС при рутинни проверки; от файлове на компютърни информационни системи и копия от размножителни техники. Експертните резултати осигуряват на служителите от оперативните органи доказателствен материал, на базата на който да изградят реални и логически обосновани оперативно-издирвателни версии ;

б) с **оперативни работници** от структурите на другите специализирани и областни дирекции на МВР, когато има данни за извършено престъпление в даден район от лице, пребиваващо постоянно или временно в друг район. В такива случаи установяването на лицата, за които има оперативна информация, че планират извършване на престъпление или че вече са извършили такова, както и осигуряването им с оперативно покритие, наблюдение и евентуално задържане може да стане само чрез добре организирано взаимодействие ;

в) с **разследващите полицаи** от Главна дирекция “Досъдебно производство” и съответните ѝ структури в Областните дирекции на МВР. Съществен въпрос на това взаимодействие е да се прецени в кой момент информацията, събрана в процеса на оперативната проверка и другите оперативно-издирвателни мероприятия е достатъчна за образуване на досъдебно производство и предявяване на разследване спрямо разработваните лица ;

г) с **компетентните органи** на специализираната дирекция “Оперативно-технически операции”. Възможностите за взаимодействие са в няколко направления, най-важните от които са контролът на кореспонденцията, телефонните разговори и радиочестотния спектър, както и контролираната доставка и доверителната сделка. Всички те са визирани в чл.140, ал.1 от ЗМВР и представляват специални разузнавателни средства. Възможността за използване на оперативни и технически средства преди образуване на наказателно производство с цел документиране върху материален носител на действия на лица, извършили или подготвящи извършването на тежки умишлени престъпления се основава на разпоредбите на чл.27 и чл.29, ал.1 от ЗСРС. Условието и редът за използване на СРС от оперативно-издирвателните органи на МВР са същите, както при изготвяне на доказателствени средства за нуждите на разследващите органи;

д) с **представители на фирми и организации** – за осигуряване на справочна и консултантска дейност по възникнали специфични въпроси, свързани с производството и пласмента на определен вид изделия, вещества и материали, използвани като основни или помощни средства при извършване на престъплението. Това

взаимодействие впоследствие продължава с провеждането на предварителни лабораторни изследвания в собствените изпитателни лаборатории на фирмата - производител или в лабораториите на МВР;

5.2. От момента на образуване на досъдебно производство, всички действия по разследването се основават на **Наказателно-процесуалния кодекс**. Формите на взаимодействие на разследващите органи (разследващ полицай, следовател и прокурор) се свеждат основно до сътрудничество в три посоки: *първо*, с оперативна – издирвателните и оперативна - техническите структури на МВР, *второ*, с наблюдаващия делото прокурор и трето, с други органи на държавната власт, органите на местното самоуправление, както и с граждани и юридически лица. Особена форма на взаимодействие се налага в изградените към Върховна касационна прокуратура спецзвена от разследващи полицаи, следователи и прокурори, участващи в *разследването и противодействието на организираната престъпност*.

При взаимодействието на разследващия полицай с другите компетентни органи се постигат три цели: привличане на специалисти за участие в първоначалните и последващи процесуални действия, назначаване на съдебни експертизи и съставяне на писмено заключение. Основните субекти и формите на взаимодействието при провеждане на процесуалните действия по разследването са:

а) с *оперативните работници и специалистите от оперативно-техническите структури на МВР* - за цялостна оценка на събраната по оперативен начин информация и основанията, които тя дава за образуване на досъдебно производство, съставяне на план за извършване на допълнителни процесуално-следствени действия и оперативно-издирвателни мероприятия и предприемане на мерки за предотвратяване на престъпления от същия вид и характер. Законодателят е предвидил възможността за използването на СРС като процесуален способ за доказване на тежки умишлени престъпления. В този случай се налага по искане на прокурора, наблюдаващ разследването, да се получи разрешение от съответния Окръжен съд за прилагането на СРС от специализираната дирекция “Оперативно-технически операции” при МВР. За разлика от събраната по искане на оперативните органи на МВР информация със помощта на СРС, във фазата на досъдебното производство тя има стойността на доказателствен материал, който се използва в съдебното производство като **веществено доказателствено средство**;

б) с *прокурора, упражняващ ръководство и надзор* - за хода на разследването, за законосъобразното провеждане на разследването и приключването му в определения срок, за възлагане на съответните

органи на МВР извършването на отделни действия, свързани с разкриване на престъплението, за обединяване и разделяне на делото при наличие на доказателства за участие на повече лица и за привличане на лицето като обвиняем. Разследващият полицаей трябва да знае, че събирането на *нова доказателствена информация*, може да се постигне само при продължаване взаимодействие и непосредственото участие на служителите от оперативните структури на МВР. В общите действия по разследването се налага навременно обсъждане на различни следствени версии и тяхната проверка, както и за извършването на действия във връзка с прилагане мярка за процесуална принуда след изпращане делото в съда. Независимо от равнопоставеността на участниците в досъдебната фаза на наказателния процес, в разпоредбите на чл.197 от НПК е посочено, че писмените разпореждане на прокурора до разследващия полицаей и следователя са задължителни и не подлежат на възражение.

в) с *вещите лица* – за назначаване и извършване на съдебни експертизи и участие в други способности за доказване. Процесуалните основания при назначаване на съдебни експертизи са изчерпателно уредени в НПК и ГПК. Посочените разпоредби задължават вещото лице да представи в определения срок писмено заключение, което изпраща на органа, назначил експертизата. Важен момент в подготовката за извършване на съдебните експертизи е въпросът за събирането на сравнителни образци. Законодателят в чл.146 от НПК е вменил в задължение органа, който е назначил експертизата да осигури сравнителни образци за извършване на изследването. В практиката обаче се е наложило становището, че тежестта за осигуряване на сравнителни образци трябва да се поделит между разследващия полицаей и вещото лице. При оценката на експертното заключение разследващият орган може да **го приеме в пълния му обем**, да възложи **допълнителна експертиза**, ако първоначалното заключение на вещото лице не е достатъчно пълно и ясно или да назначи **повторна експертиза**, когато експертното заключение не е обосновано и възниква съмнение за неговата правилност.

Вещо лице или специалист-технически помощник може да участва и в други действия по разследването, когато органът на досъдебното производство прецени, че това е необходимо. В НПК са визирани като такива: огледът на местопроизшествието, следственият експеримент, претърсването и изземването на компютърни информационни системи и програмни продукти;

г) с *органи на държавната власт и местното самоуправление, както и с граждани и юридически лица* - за съдействие при издирване и разпознаване на лица и предмети, за проверка и потвърждаване на

данни, получени от оперативни източници, за проверка на лични справочни данни и систематизиране на информация, относно обстоятелствата, способствали извършването на престъпления и предприемане на мерки за тяхното пресичане и предотвратяване в бъдеще;

6. Взаимодействието между оперативните и разследващите органи представлява сложна система от връзки и взаимоотношения, които зависят в голяма степен от следствената ситуация, при която се организират и провеждат оперативно-издирвателните мероприятия и действията по разследването. Взаимодействието се осъществява в динамична среда, в която постъпват данни от различни информационни източници, имащи процесуален и непроцесуален характер. Решенията трябва да се вземат след внимателен и прецизен анализ на получените резултати, да се отчитат специфичните условия и механизми, при които е извършено престъплението, да се търсят и прилагат нови и съвременни технологии за възпроизвеждане на процеси и явления от минали събития и да се изграждат реални модели, свързани с факта на престъплението. Етичните норми на поведение изключват *самонадценяването или подценяването на другите*, защото това може да причини конфликти, с неблагоприятни последици по отношение усилията на служителите, участващи в разкриването и разследването на престъпленията. В досъдебното производство трябва да се използват пълноценно познанията и опита на всеки специалист, да се търсят оптимални условия за проверка на различни идеи и прилагане на такива тактически способности и подходи, които осигуряват максимална ефективност в работата на оперативните работници и разследващите полицаи.

Литература:

1. Кунчев, Й. Ръководство за разследване. Изд. “Албатрос”, С., 2008.
2. Пенков, К. Специалните разузнавателни средства в оперативно-издирвателната дейност на МВР. Изд. Академия на МВР, С., 2007.
3. Каймеджиев, Хр. Теория на ОИД. С., 2005.

РЕЗЮМЕ

Эффективность расследования преступлений в значительной степени зависит от прововой регламентации процессуальных и непроцессуальных форм взаимодействия сотрудников оперативного розыска и органов дознания. Процессуальные формы взаимодействия – это сложные и трудоземкие следственные действия, которые иногда имеет организационно-тактическое значение. Органы расследования лично обязанные в ходе этих действий осуществляют связь между участниками предварительных исследований материальных объектов и сотрудниками уголовно-розыскных мероприятий.

Непроцессуальные формы взаимодействия разнообразнее и относятся к более широкому кругу участников. Самые типичные из них: со сведущими лицами, с экспертами, с переводчиками, со средствами массовой информации и с администрацией учреждения и предприятий. Они носит как правило, ориентирующая дознателя (следователя) и прокурора информации для оценки сведения о действиях подозреваемых и конструировании версий о личности вероятного преступника.

Главная цель процессуальных формы взаимодействия – это раскрытие преступлений. Поэтому, если преступление совершено в условиях очевидности и его требуется не раскрыть, а сразу расследовать, потребность во взаимодействии органов дознания со сотрудниками оперативного розыска может и не возникать. В условиях неизвестного субъекта преступления однако, динамичность взаимодействия позволяет правильно решить конкретных задач расследования и в конечном счете установления истины по делу.

SUMMARY

Detection and investigation of crime is complex activity that requires good cooperation between investigators and other participants in this process: detectives, experts, technical assistants and others. Interaction as a collective form of work is most pronounced in the investigation of crimes by an unknown perpetrator. Depending on the legal regulation the forms of interaction are procedural and non-procedural.

The interaction between detectives and other structures of Ministry of Interior participating in non-procedural actions is organized by the head of the operational unit. Procedural steps are referred to the Criminal Procedure Code and carried out by the investigating authorities under the supervision of the prosecutor. The full use of knowledge and experience of all specialists ensures maximum efficiency in the work of detectives and investigators, aimed at rapid detection of crime and retention of its perpetrator.